

Bár nem vagyok otthon az égben,
sőt földi lakásom is épp hogy,
már nem keseríti a szívem
sem szerelem, sem az éhkop.

Még gazdag, erőtlén eszemmel
van, hogy valamit megutálnék,
nagy szívem idétlén, a tenger
lúktet, akár a halánték:

mind jó, ami elvisz a végig,
nincs rossz, ami fájna is érték,
majd sorsomat is lecserélik,
s alhat az egyszeri vendég.

kép | [witton214](https://www.witton214.com), [adobe.com](https://www.adobe.com)